

Carrera al de Finestres, del Coll de Pera al de Montsant, i de Batet al Coll de Malrem (J. Morer i F. d'A. Galí, *Historia de Camprodon*, 63-76). Monsalvatje dóna la toponímia detallada de les seves possessions l'any 1561 (*Colecció diplomática del Condado de Besalú* XIX, 32). Són obres importants per a la història de la vila la *Història de Camprodon* de Mn. Julià Pascual i *La Vall de Camprodon* de Llorenç Birba. La monografia toponímica de l'alta vall de Camprodon per Ramon Amigó i Mn. Julià Pascual (Reus, c. 1975); ¹⁰ i *Toponímia Antiga de la Vall de Camprodon*, Cor., *EntreDL* II, 68-131.

PRON. MOD.: *kamburdón*, oït a St. Aniol (1932) i a La Clusa (te. de Castell de l'Areny) per JM de Casac. i JCor. A Plassareny (te. de Beget) JCor. oï ¹⁵ que una dona vella pronunciava *kambardón* i una noia jove, en canvi, deia *kamburdón*, i *kambrudón* a Quer-ralbs. Gentilici: *kamburduníns* o *kamburdunéns* (a Camprodon). Tot i que la pronunciació general entre la gent del país és *kamburdón* o *kambrudón*, els bar- ²⁰ celonins sempre pronuncien *kamprudón*.

DOC. ANT. *Campus rotundus* a. 901 (Alsius, *Nomenclátor*, 30); «ad Sancto Petro apostolo cujus cenobium est *Campo rotundo*» a. 965 (Abadal, *Eixalada*, 194); *Campi rotundi* a. 1017 (Balari, *Orígenes*, 227; ²⁵ cf. Monsalvatje, *Colecció diplomática del Condado de Besalú* XVII, 290); *Campredon* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 99); *Camredon* a. 1481 (Moliné, *Ed. del Consolat de Mar*, 230).

HOMÒNIMS. *Camp-rodon*, mas en el terme de ³⁰ Prats de Lluçanès (Berguedà): *ə kamrūdón*, oït per JCor.

Camp-rodó, nom d'un serrat i d'uns camps en el te. de La Nou i Malanyeu (XXXVIII, 124.10).

Camprodon, NL antic en el te. de Solsona (llegit ³⁵ per JCor. en un document de l'Arxiu de Solsona de l'any 1057).

Cambordon, nom d'un mas i d'una font en el te. de Sant Miquel de Llémena (XLI, 106): la Costa de Cambordon (XLV, 108); *Cambrodon* (XLV, 110).

Camp-redó, nom d'un llogaret del SE. de Tortosa, el formen dos ravals: *la řabál de dál* (és el més gran, el C. pròpiament dit) i *la řabál de báiř*. Oït *kambredó* i *kamředó* a Tortosa i *kampredó* a Amposta l'any 1935 per JM de Casac. i JCor.

ETIM. Del llatí *CAMPUS ROTUNDUS* 'el camp rodó, de forma arrodonida'. Sobre *ROTUNDUS* > *redon* o *rodon* cf. *DECat* VII, 386-387. La pronunciació popular *kamburdón* és resultat de l'evolució fonètica següent: *kamprūdón* > *kambrudón* (amb sonorització de ⁵⁰ la *p* impositiva davant de *ř*) > *kamburdón* (amb transposició). J. F. C.

CAMPRUBÍ, riera de ~ (o de Vilada)

Afluent dret del Merdançol que desemboca al peu de Vilada (Berguedà).

HOMONIMS: Can Camp-rubí, damunt el Calís (oït a Roses per JCor. (xiv, 107).

ETIM. Del llatí *CAMPUS RUBEUS* 'camp rogenç'. Sobre el desplaçament de l'accent: *úbí* > *ubí*, cal transcriure el que afirma el *DECat* VII, 404a, 1-8: «Des del punt de vista català es podria explicar simplement com a continuació fonètica de *RUBEUS*, tenint en compte que per un fet freqüent els mots en *-i* àton sovint passaven en català popular a *-i* (*diluvi* > *deloví*, *novi* > *noví*) i així es verifica en diversos NLL compostos amb *RUBEUS*: *RIVUS RUBEUS* > *Re-rubí* > *Rubí*, la riera i grossa vila del Vallès; *Font-rubí*, *Quer-rubí* > *Corrubí*, *MARRUBIUM* > *Malrubí* i encara d'altres.¹ J. F. C.

¹ El NL riojà *Camprovin*, de 523 habitants, partit judicial de Nájera, és un cas estrany emparentat amb el NL català. L'etimologia del nostre NL no sembla que expliqui de manera gaire satisfactòria el *Camprovin* riojà, i una forma *CAMPI RUBIGINE* (que no seria aplicable en absolut al NL català, però sí al castellà) no sembla massa clara, potser seria qüestió de demanar-se si no es tracta d'un poble creat per algun baró català establert allí o a l'Aragó amb béns a la Rioja. [Potser tanmateix aquella base, amb el sentit de 'rovell del(s) camp(s)'] comparable al que suggerim per a *Camporrells*.]

CAMPS

O millor *CANÇ*. Poblament de cases escampades, agr. al municipi de Fonollosa (Bages); és a 480 alt.; a la dreta de la riera de Fonollosa, en els primers ampits de la Serra de Castelltallat, amb l'església quasi equidistant de St. Mateu de Bages i Fonollosa, 7 k. NE. d'Aguilar de Segarra.

PRON. MOD.: 1920 Casac. va anotar *káms*, en el poblament mateix, amb gentilici *kəmpiróls*; 1924, jo, que vaig passar-hi anant de Fals a Castelltallat, vaig oïr *kans* o *kams*, a alguns dels pagesos, no gaire distintament.

⁴⁰ *MENCIONS ANT.*: 951 *Cantius*, en un precepte de Lluís IV, el d'Ultramar, confirmant la donació del Comte Borrell, de Sta. Cecília de Montserrat, donant «unam ecclesiam Scte. Marie et alteram Scto. Petro, situs in loco qui dicitur *Cantiq* ad Sctum. Mamatum», p. p. Abadal, *Cat. Car.* 257.4; aclareix que l'esgl. de Sta. Maria és en te. Castelltallat, i que St. Pere és a Claret te. de St. Mateu; en el doc. reial llegeix *Cantiq*, en l'altre (256.11) entenc que troba *Cantius*, però es planteja si cal rectificar-ho en **Cantic*; però és evident que aqueixa *q* és en realitat ⁹, la coneguda sigla de *us*, i per tant calia llegir *Cantius* a totes dues dates (cf. encara en l'índex de Rubió i Lois, *Montedo*, 256.2 i 257.8) [crec que hi ha *Montedon9* en el ms.]

⁵⁵ S. XII, en les llistes de parròquies vigatanes, Pladevall (núm. 242) identificant-ho amb *Camps* sufr. de Fonollosa, llegeix *Cancios* en els docs. 1 i 2, i *Cantious* en el doc. 3. 1331, *ecclesia de Cans* (Junyent, *Misc. Griera* I, 378). En el cens de 1359 «parroquia des *Cans* o *Camps*» (*CoDoACA* XII, 68), i *Cathalà des Caus* ⁶⁰ (sic) de Castell d'Eguilar (p. 71). L'escriba del doc. 3